

Til lovforslag nr. L 113. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 14. december 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om Rigshospitalet

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Bornholms Amt,
Fyns Amt,
Nordjyllands Amt og
Århus Amt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) kan tilslutte sig lovforslaget med følgende bemærkninger:

Mindretallet er tilfreds med, at Rigshospitalet nu over en 4-årig periode får arbejdsro og mulighed for at dokumentere sin eksistensberettigelse.

Mindretallet har i lovforslagets bemærkninger hæftet sig ved det afsnit, der fremhæver, at Rigshospitalet kun kan løse sin opgave i tæt samarbejde med de centrale sundhedsmyndigheder, amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner. I denne sammenhæng er det yderst beklageligt, at den takststruktur og afregningsmetode, som lovforslaget indebærer, ikke på forhånd er blevet accepteret af samarbejdspartnerne.

For mindretallet er det ligeledes vigtigt at understrege, at Rigshospitalets forskning skal ses i sammenhæng med den øvrige hospitals-

forskning i Danmark, først og fremmest den, der finder sted på universitetshospitalerne.

Mindretallet vil gerne have belyst kvalitet, omfang og arbejdsdeling imellem forskningsstederne på dette område. Endelig skal der ikke herske tvivl om, at mindretallet meget nøje vil følge, hvordan Rigshospitalet lever op til de i lovforslaget citerede målsætninger, ikke mindst den sidste, der lover, at »respekt for individet, såvel patienter som medarbejdere, er et krav til alle på Rigshospitalet, hvis rolle er at tjene det danske samfund«.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Rigshospitalet har gennem hele sin levetid været sundhedssektorens smertensbarn – med faglige konflikter, utallige budgetoverskridelser og rod i økonomien.

Den budgetaftale, som regeringen har indgået med finanslovforligspartierne, bekræfter de problemer, der har karakteriseret Rigshospitalets økonomiske og administrative virke. Ifølge budgetaftalen skal Rigshospitalet have tilført 857 mio. kr. over de næste 4 år. Endvidere skal Rigshospitalet have eftergivet en akkumuleret gæld på ca. 220 mio. kr.

Disse begunstigelser opnår Rigshospitalet på grund af hospitalets fantastiske regnskabsmæssige rod. Moralen er altså, at jo dårligere økonomien forvaltes, jo mere belønnes man.

Regeringen og forligspartierne forventer til gengæld, at Rigshospitalet over de næste 4 år vil spare i alt 335 mio. kr. Intet tyder på, at denne besparelse vil kunne gennemføres. Hvis

besparelserne bliver til virkelighed, vil det formentlig være første gang i Rigshospitalets historie.

Lovforslaget indeholder positive elementer. Det er fornuftigt, at lovforslaget giver mulighed for at foretage afregningen for benyttelse af Rigshospitalet på grundlag af de faktiske

omkostninger. Denne mulighed er imidlertid formuleret som et princip, der kan indføres, og ikke et princip, der skal indføres. Hermed er man lige vidt. Mindretallet kan endvidere tilslutte sig, at Rigshospitalets kontaktudvalg bortfalder.

Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Martin Glerup (S) Anna-Marie Hansen (S)

Tove Lindbo Larsen (S) Torben Lund (S) nfm. Lone Møller (S) Birgitte Husmark (SF)

Lis Noer Holmberg (CD) Karen Højte Jensen (KF) Fischer (KF) Mariann Fischer Boel (V)

Anders Mølgaard (V) Jørgen Winther (V) Køpke Christensen (FP) fmd.

Lone Dybkjær (RV) Kofod-Svendsen (KRF)